

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر خشکی ایستگاه بر تبخیر و تعرق گیاه مرجع در ایستگاه سینوپتیک لار

محل انتشار:

پانزدهمین همایش ملی آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

الهه سیفی پور نقنه - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان،

سمیه سلطانی گردفرامرزی - استادیار گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان،

خلاصه مقاله:

از مهمترین روشهای بهبود مدیریت مصرف آب در مزرعه، برآورد دقیق میزان آب مصرفی گیاه است. نیاز آبی گیاه معمولا با استفاده از روش پنمن مانیتیت فائو و ایستگاه های هواشناسی سینوپتیک برآورد میشود. بمنظور استفاده از روش پنمن مانیتیت فائو، داده های هواشناسی باید در ارتفاع دو متری و روی یک سطح وسیع پوشیده از چمن سبز که روی زمین سایه افکنده و دچار کمبود آب نباشد اندازه گیری شوند. در نتیجه حاکم بودن شرایط مرجع برای ایستگاه هواشناسی برای محاسبه تبخیر و تعرق مورد نظر است. اغلب ایستگاه های هواشناسی در ایران بعنوان ایستگاه غیر مرجع طبقه بندی شده اند و استفاده از داده های آنها باعث افزایش مقدار تبخیر- تعرق مرجع نسبت به مقدار واقعی آن و ایجاد خطا در محاسباتی که تبخیر و تعرق مرجع در آنها دخالت دارد میشود. در این مطالعه تاثیر خشکی ایستگاه بر مقادیر تبخیر و تعرق مرجع با روش روش پنمن مانیتیت فائو با استفاده از اصلاح داده های دما، حداکثر و دمای نقطه شبنم ایستگاه سینوپتیک لار بررسی شد. نتایج نشان داد که این ایستگاه شرایط ایستگاه مرجع را نداشته و لازم است داده های دما اصلاح گردد. هم چنین نتایج نشان داد که دمای حداکثر بیشترین تاثیر را از خشکی ایستگاه پذیرفته است. در ادامه با استفاده از داده های تصحیح شده دما مقادیر تبخیر و تعرق مرجع (ET₀) اصلاح گردید.

کلمات کلیدی:

تبخیر و تعرق مرجع، اصلاح دما، ایستگاه مرجع، دمای حداکثر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954725>

